

**Ұсынылған
медициналық
қызыметтерге
науқастын
қанағаттануын
бағалау**

Науқаспен дәрігер

Емдеу жұмыстары барысындағы дәрігер мен науқастың өзара қарым-қатынасының моральді-этикалық мәселелері деонтологияның маңызды тармағы болып табылады. Емдеу мекемесі туралы алғашқы әсердің жағымды, не жағымсыз болуы медицина қызметкеріне, осы жердегі жұмыс тәртібі мен жай-ахуалға байланысты қалыптасады. Емдеу мекемесіндегі орта мен ахуал науқастардың көңіл-күйіне, сайып келгенде, емдеу ісіне зор ықпалын тигізеді.

Бөлімшедегі жалпы жай ахуалдың да маңызы зор. Егер науқас ұқыпты да, мұқият жұмыс істеп отырған медицина қызметкерін көрсе, көңілі орнығып, табалдырықтан сеніммен аттайды. Егер де, науқас тек жоғары білікті маманды ғана емес, сонымен қатар жаны жайсаң, жүрегі ізгі жанды көрсе, қамқор пейілін сезінсе, онымен бүкпесіз байланыс жасайды, ал мұның өзі емнің шипалы болуына септігін тигізеді.

Бөлмелер науқастардың жүріп-тұруына, мазасыз демалуына қолайлы, үйреншікті тұрмысын еске саларлық әдеппен жасақталуы тиіс. Тұрмыстық жағдай жасаумен қатар, науқастардың психикасына эстетикалық, сезімдік тұрғыдан да әсер етіп, олардың көңіл-күйін көтеруді, сезімін сергітуді де ұмытпаған жөн.

Хирургияда микробқа қарсы асептикамен қатар, психологиялық асептиканы да сақтау қажет; ол тікелей жараның асқынуына әсер етпегенімен, науқастың психогенді жарақат алуына себепкер болуы мүмкін. Бұрынғы науқастардан қалған қанның дақтары, іріңі баттасқан мақта, дәке кесінділері кейін келген ауру адамға кері әсер етіп, қозу күйіне ұшыратуы мүмкін. Сондықтан, келесі науқасты бөлменің ішін жиыстырып, тиісті тәртіпке келтірген соң, шақырған жөн.

Өмірі мен сырқатына қатысты анамнез жинау барысында, науқас адамдарды асықтырмауы жөн, олар маңызды деп санайтын нәрселердің бәрін айтып шығуына мүмкіндік беру қажет. Егер науқас өзінің сырқатына қатысы жоқ нәрселерді айтып, лағып кетсе, оны сыпайы түрде қосымша сұрақтармен жетелеп, қажетті әңгіме жолына түсіріп отыру қажет.

Бұрын жүргізілген тексерулер мен емдеу тәсілдері туралы ақпарат жинау барысында, дәрігер өзінің алдындағы әріптесінің іс-әрекетімен келіспейтіндігін білдіруі тиіс емес. Науқастың көз алдында дәрігердің әрекетін теріске шығару, дәрігерлік этиканы өрескел бұзу болып табылады, әрі моральді тұрғыдан айыпталады. Хұқықтық мемлекетте мұндай оғаш қылық заңымен иеленіп, дәрігердің абыройына, кәсіби беделіне нұқсан келтіру болып саналады.

Ежелгі дәрігерлердің ғасырлар сынағынан өткен даналық өсиеттерін естен шығармау керек: «Өзге дәрігер жөнінде жаман пікір айтпа, өйткені әркімнің сәтті де, сәтсіз де сағаттары бар. Сенің даңқыңды сөзің емес, ісің шығарсын», - дейді Е.А. Вагнер.

Al işte !!
Beni de dinliyorlar

Науқас бөлімшеге түскен бойда оны емдеуші дәрігер қарсы алып, бүкіл медициналық тексеруден өткізеді, ем қолданып, оның нәтижесіне жауап береді. Сондықтан, емдеуші дәрігер науқас адам туралы, оның өмірі мен тұрмысы, жүргізілген диагностикалық тексерулердің нәтижелері, өзінің сырқатын сезінуі мен ой толғанысы туралы бәрін біледі. Осындай жағдайларға орай, емдеуші дәрігер стационарға келген кезінде, ауру адам үшін ең жақын жанға айналады, оған әлгі науқас жан тәнімен сеніп, өзінің уайымы мен ой күдігін жасырмай айтады.

Емдеуші дәрігер кез-келген мекеменің буыны, бетке ұстар беделі болып табылады. Сондықтан, дәрігерге құрметпен қарап, жоғары беделге жетуіне қолдау көрсету аурухана әкімшілігінің де, клиника басшылығының да, маңызды міндеті саналмақ. Әрине, емдеуші дәрігерлер әрқилы болады, олар бір-бірінен жеке, кәсіби қасиеттерімен ерекшеленеді. Олардың кейбіреулерінің қателік жіберетін кездері де кездесіп қалады, сонда олардың қызметін объективті түрде бағалау, тіпті әділ жазасын беру қажеттігі туындауы мүмкін. Бірақ мұның бәрі науқастар назарына жетуге, палата дәрігерлерінің беделіне нұқсан келтірілмеуі тиіс. Осынау өзекті деонтологиялық қағиданы барша жұрт барлық жер, әсіресе клиникалар мен ауруханалардың басшылары қатаң сақтауы тиіс.

